

Γίνονται Χριστούγεννα χωρίς Χριστό;

(Το Δέντρο των αρετών)

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ (μαμά τριών κοριτσιών), ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΡΦΕΣ, ΦΙΛΗ Α, ΦΙΛΗ Β, ΑΔΕΛΦΙΑ, ΠΑΠΠΟΥΣ, ΓΙΑΓΙΑ, ΚΑΚΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ [μένει απέναντι από την κα Χριστίνα].

ΣΚΗΝΗ Α: Τρεις αδερφές συζητάνε και μαλώνουν τι δώρο θα στείλουν στη μητέρα τους που τη λένε Χριστίνα και γιορτάζει. Η κάθε μια έχει μια διαφορετική ιδέα και ψάχνουν το καλύτερο δώρο:

-«Τι δώρο να πάρουμε στη μαμά; Γιορτάζει! ...περιποίηση προσώπου!»

-«...εισιτήρια για θέατρο!»

-«...μια ακριβή κολώνια!»

Είναι ενθουσιασμένες γιατί είναι καλεσμένες σε ένα πολύ μεγάλο πάρτυ-ρεβεγιόν για την παραμονή των Χριστουγέννων και διαλέγουν εντυπωσιακά ρούχα να βάλουν:

-«Κοίτα τι ωραία σκουλαρίκια που αγόρασα! Δεν είναι τέλεια;»

-«Σας έδειξα τα καινούρια μου παπούτσια; ...Δεν μπορώ να πάω με τα περσινά στο πάρτυ!»

-«Βρήκα το ΤΕΛΕΙΟ φόρεμα για τη βραδιά! Μια τουαλέτα του καλύτερου σχεδιαστή- θα ζηλέψουν όλες!...»

ΣΚΗΝΗ Β: Δύο αγαπημένες φίλες, μένουν στην ίδια γειτονιά και λένε τα κάλαντα στη γειτονιά: η κυρία Χριστίνα είναι μόνη της, δίνει δώρα, γλυκά και φαγητό στα παιδιά που ήρθαν να της πουν τα κάλαντα και λέει:

-«Χαίρομαι να φτιάχνω πράγματα! Θυμάμαι πως γιορτάζαμε όταν οι κόρες μου ήταν μικρές...» Είναι στενοχωρημένη γιατί

-«φέτος όμως θα μείνουν μακριά για να κάνουν ρεβεγιόν...».

Τα παιδιά χτυπάνε και τη διπλανή πόρτα, από όπου ακούγονται ειδήσεις πολύ δυνατά. Ο άνθρωπος που ανοίγει τα διώχνει με φωνές. Τα ρωτάει με θυμό:

-«Γιατί με ενοχλείτε; Για τα κάλαντα; Και τι να τα κάνω τα κάλαντα; Δεν βλέπετε τι γίνεται στον κόσμο; Και τι το σπουδαίο έχουν τα Χριστούγεννα; Ε;... Να φορτώνουμε τα δέντρα λαμπιόνια και μετά να τα κοιτάμε; Γι' αυτό με ζαλίζετε, ε; ...Δεν απαντάτε βλέπω!»

Τα παιδιά φεύγουν φοβισμένα και σκεφτικά.

ΣΚΗΝΗ Γ: Τα δύο κορίτσια στολίζουν μαζί το δέντρο στο σπίτι της μιας και πριν αρχίσουν ρωτά η μια την άλλη:

-«Αλήθεια, τι σχέση έχει το δέντρο με τη γέννηση του Χριστού;»

-«Νομίζω είναι έθιμο από μια άλλη χώρα. Λες να είναι η Γερμανία;... Δεν θυμάμαι που το διάβασα...».

-«Πάντως παλιά στόλιζαν караβάκι. Γιατί όλοι είχαν ναυτικούς ή ψαράδες στην οικογένεια.»

Τότε έρχεται ο παππούς και τον ρωτά:

-«Τι σχέση έχει το δέντρο με τη γέννηση του Χριστού;».

-«...Δεν νομίζω ότι έχει. Μπορούμε όμως να σκεφτούμε πόσο ωραία στολίζουμε το δέντρο για τα Χριστούγεννα και πόσο χαρούμενους μας κάνει με τα λαμπερά φωτάκια του. Έτσι λαμπερή και στολισμένη θέλει ο Χριστός να είναι και η ψυχή μας, τώρα που Εκείνος γεννιέται, αλλά και κάθε μέρα: στολισμένη με όλες τις αρετές και λαμπερή από την πίστη μας. Γι' αυτό άλλωστε και γεννήθηκε, για να μπορέσουμε να ξαναγίνουμε σαν να είμαστε στον Παράδεισο».

-«Πω, πω! Δεν το είχα σκεφτεί ποτέ έτσι...»

-«Θέλεις να δώσουμε ονόματα στα στολίδια μας;!»

-«Τι ονόματα;»

-«Ονόματα από αρετές! Σαν αυτές που είπε ο παππούς. Να, στολίζω το δέντρο της ψυχής με... υπομονή!» [κρεμάει ένα αστεράκι με τη λέξη 'υπομονή' στο δεντράκι που είναι μπροστά τους. Στη βάση του δέντρου υπάρχει η φάτνη, να φαίνεται]

-«Τι ωραία ιδέα! Κι εγώ στολίζω την αρετή της ταπεινοφροσύνης!» [κρεμάει ένα αστεράκι που έχει γραμμένη την αρετή που είπε]

Έρχονται και τα αδέρφια της μιας και στολίζουν αρετές όλα μαζί, ώσπου το δέντρο είναι γεμάτο:

-Χαρά

-Ειρήνη

Αγάπη

-Πίστη

-Ελευθερία

-Ελπίδα

-Ελεημοσύνη

-Αγνότητα

Αφού τελειώσουν, τα παιδιά συζητάνε:

-«Λες να καταφέρουμε κι εμείς μια μέρα να έχουμε στολιστεί με τόσες αρετές;»

-«Πω πω, δύσκολο...»

-«...Αλλά για τον Χριστό τίποτε δεν είναι δύσκολο!»

-«ε, θα μας βοηθήσει Αυτός τότε!»

[Ένα από τα παιδιά βγάζει μια σειρά από σημαίες μέσα από το κουτί των στολιδιών]

-«Κοίτα! Σημαίες! Πολλές! Να τις θάλουμε στο δέντρο μας;»

-«Ναι.» (όλα μαζί)

-«Ταιριάζουν στα Χριστούγεννα όμως;...»

-«Μα, ο Χριστός ήρθε για να σωθούν όλοι οι άνθρωποι. Φυσικά ταιριάζουν.»

Τότε έρχεται η γιαγιά και την ρωτάνε

-«Γιατί γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα; Γιατί ήρθε ο Χριστός;»

(Ο κακότροπος γείτονας είναι απ' έξω εκείνη την ώρα και στέκεται να ακούσει)

Εκείνη ξεκινά να διηγείται:

-«Δεν ήρθε ο Χριστός για να έχουμε περισσότερο φαγητό στο τραπέζι μας, αλλά περισσότερη αγάπη στην καρδιά μας.»

(Μπορεί να γίνει κι αυτό=> ταξίδι στο χρόνο/ταμπλώ από ειδήσεις που σκίζεται και φαίνεται η Γέννηση στη Βηθλεέμ: Πρώτα βλέπουμε την Παναγία στο γαϊδουράκι, με τον Ιωσήφ δίπλα της να φτάνει στη Βηθλεέμ.)

Άγγελοι πάνω από το Χριστό όταν γεννάται ψάλλουν «Ωσαννά εν τοις υψίστοις...» [το ψάλλουν κάποιοι που δεν φαίνονται ή ακούγεται]

Τα παιδιά παρακολουθούν τη σκηνή κρυμμένα πίσω από το δέντρο και συγκινημένα λένε

-«Αχ, θέλουμε να κάνουμε ένα δώρο στο Χριστό! Αλλά τι;... Δύσκολο να διαλέξουμε!».

γιαγιά: -«Δεν του χρειάζονται τα δώρα που πουλάνε τα μαγαζιά. Ίσα ίσα 'θυσιάζοντας' κάποια υλικά πράγματα –το φαγητό μας κάποιες μέρες, ή αυτά που θα χαρίσουμε σε ανθρώπους που τα χρειάζονται- κάνουμε πολύ μεγαλύτερο δώρο και στους γύρω μας και στον εαυτό μας. Προσπαθούμε στο ελάχιστο να μοιάσουμε στο Χριστό, που τόσο υπέφερε για εμάς.»

Ο κακότροπος γείτονας τα ακούει όλα. Φεύγει με το κεφάλι σκυφτό, σκεπτικός...

ΣΚΗΝΗ Δ: οι άνθρωποι της γειτονιάς γυρνάνε από τη Λειτουργία των Χριστουγέννων. Όλοι εύχονται ο ένας στον άλλο καλά Χριστούγεννα, χρόνια πολλά. Η κυρία Χριστίνα χτυπά και στον κακότροπο γείτονα και του δίνει αντίδωρο και άρτο: -«Χρόνια πολλά!»

Εκείνος ξαφνιασμένος δεν λέει κουβέντα...

ΣΚΗΝΗ Ε: Οι τρεις αδερφές στο σπίτι τους τη μέρα των Χριστουγέννων είναι κατάκοπες από το ξενύχτι και δεν καταφέρνουν να ξυπνήσουν εγκαίρως για τη λειτουργία:

-«Τι ώρα είναι αυτή; Πως μας πήρε έτσι ο ύπνος;»

-«...πάει η χριστουγεννιάτικη λειτουργία! Πρώτη φορά τη χάνουμε!»

-«Και να πεις ότι άξιζε η βραδιά! Βαρέθηκα τόσο πολύ με όλους αυτούς! Ούτε που τους ήξερα καλά-καλά!...»

-«Θυμάσαι τι λέει η μαμά; 'Γίνονται Χριστούγεννα χωρίς Χριστό;... '».

-«Άλλη φορά δεν ξαναχάνω τη λειτουργία των Χριστουγέννων! ...Πάμε στη μαμά τουλάχιστον;»

_Ναι! [λένε οι άλλες δύο]

[Φτάνοντας σπίτι της εύχονται χρόνια πολλά. Εκείνη ανοίγει χαρούμενη την πόρτα και τις καλωσορίζει.]

ΣΚΗΝΗ ΣΤ: Στο δίπλα σπίτι [εκεί που στόλιζαν το δέντρο] κάθονται να φάνε όλοι [παιδιά, παππούς, γιαγιά,] λέγοντας την προσευχή του φαγητού στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι τους:

«Χριστέ, ο Θεός ημών, ευλόγησον την βρώσιν και την πόσιν των δούλων Σου, ότι Άγιος ει πάντοτε, εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν.»

Τότε τους χτυπά την πόρτα και ο κακότροπος γείτονας λέγοντας

«Χριστούγεννα χωρίς Χριστό δεν γίνονται!» Τον καλούν μέσα και όλοι μαζί λένε:
«Χριστούγεννα χωρίς Χριστό δεν γίνονται!»

Από το κατηχητικό Αγ. Βλασίου Ξυλοκάστρου, φτιαγμένο από τις ιδέες των παιδιών